

много калабалжкъ, рече на бати Миха Куцаровъ, виждашъ ли куме тей зи калабалжцы? сички тѣ ще ги зема за кира. Ей бабено то сега кира та изгаря челѣка, гледатъ да му зематъ и ризѣ тѣ отъ кръста, ако имашъ бабено то вѣты ризы, дайми ги.

М. — Добрѣ ще ти дамъ (дума сега на Вича) е хади иди сега за кѣща, виждъ тамъ да има много удаи, ачѣ колко то дадешъ дай.

В. — Знашъ чи ще ви треба широка кѣща, но ще искатъ на мѣсяцъ и по тры хиляди гроша.

М. — Нека искатъ, само да е голѣма.

В. — Не знашъ? лотерія та излезе.

М. — На Радкена та ли честь?

В. — Тѣй зеръ.

М. — (съ радость) Ами гдѣ е? я да видѣжъ?

В. — На, (търси изъ джоба си)

М. — (простира рѣкъ тѣ си да земе сахатъ и дума) Сега ще го дамъ на баба Марта да го занесе на Радка. Ами курдисанъ ли е?

В. — Ж, забравихъ да го курдисамъ (изважда една книжка съ нѣколко числа написана и дума) На, на туй проклето нумеро 94 ся падна, добрѣ ви казвахъ азъ да пишете на него, падна ся на едного другого, който бѣше писалъ 32 имена! мѣж чакайте, утрѣ ще излезе единъ по добрѣ, пишвате ся на него чи го земате.

М. — Е, добрѣ, хади варви сега за кѣща.

В. — Твърдѣ добрѣ (отива)

ЯВЛЕНИЕ ПЕТО.

МИХАЛЪ И БАБА МАРТА.

М. — Е, иди работа та ни ся свърше.

**